

Un personatge com l'Alfred Besonias Curcó, sabadellenc amb tota una vida dedicada la món del tèxtil, és la persona indicada per donar-nos una lliçó sobre com ha evolucionat aquest sector tan lligat a la seva ciutat al llarg de la segona meitat del segle XX.

"Vaig començar a treballar als 12 anys en una petita empresa tèxtil que feia canons -els cabdells que es posaven a les llançadores perquè teixessin la trama. Jo era, doncs, un canoner. Alhora anava estudiant i vaig entrar a l'Escola Industrial on em vaig especialitzar en disseny, que llavors s'anomenava teoria tèxtil. Com més coneixia aquest món, més m'agradava i volia fer-hi més coses." Ell ha patit els vaivens del món del tèxtil. Ara té 12 treballadors a la fàbrica i molts més col·laboradors externs. **"En 1970 tenia uns 50 treballadors, però ara t'has de mirar molt les despeses generals. En aquella època les oscil·lacions eres mínimes, només variaven els colors i podies preparar el gènere amb temps. Ara, en canvi, hi ha molts alts i baixos, la feina es concentra en pocs mesos, la competència és enorme i has de centrar-te en la moda, la qualitat i el servei, que és allò que més exigeix el client."**

La cultura de la imatge, tan en voga en els nostres dies, ha afectat positivament l'evolució i la producció de teixits: **"Es confecciona molt més teixit ara que dues dècades enrere. La diferència és que llavors els telers feien 90 passades per minut i ara en fan 600, o 800 si van amb aire. I ara a les fires trobes 10 vegades més de gent, i és gent de tot el món. La moda mou una quantitat de diners impressionant."** A Cincotex **"fem roba per a peces exteriors de senyora, com faldilles, pantalons, jaquetes, vestits jaqueta, abrics i geecs, i l'enviem a cases de confecció on els responsables i els dissenyadors fan les vestimentes que els interessin. Preparam 4 mostraris l'any, cosa impensable vint anys enrere quan una peça bona durava força temps. En l'actualitat la moda canvia amb rapidesa i d'una temporada a la següent pot variar radicalment. Ara, per exemple, les noies volen articles molt càlids i que no pesin; fa tres anys, en canvi, es demanaven teles fresques i primes, fins i tot a l'hivern."**

"Dels mostraris", continua la seva explicació l'Alfred, **"ens n'encarreguem el meu fill i jo, per aquesta raó vaig estudiar disseny. No parem de fer-ne; alguns no els traiem i altres són exclusius per a un client concret. Per preparar un mostrari hem de conèixer bé què voldrà l'usuari i fer proves. Afortunadament estem molt en contacte amb els nostres clients i els ensenya mostres perquè ens donin el seu parer i puguem acostar-nos al que volen o modificar si és necessari."** Amb tantes col·leccions l'any, el ritme de preparació dels mostraris és vertiginós: **"Ara preparam el mostrari del que veurem al carrer d'aquí a 15 o 16 mesos."**

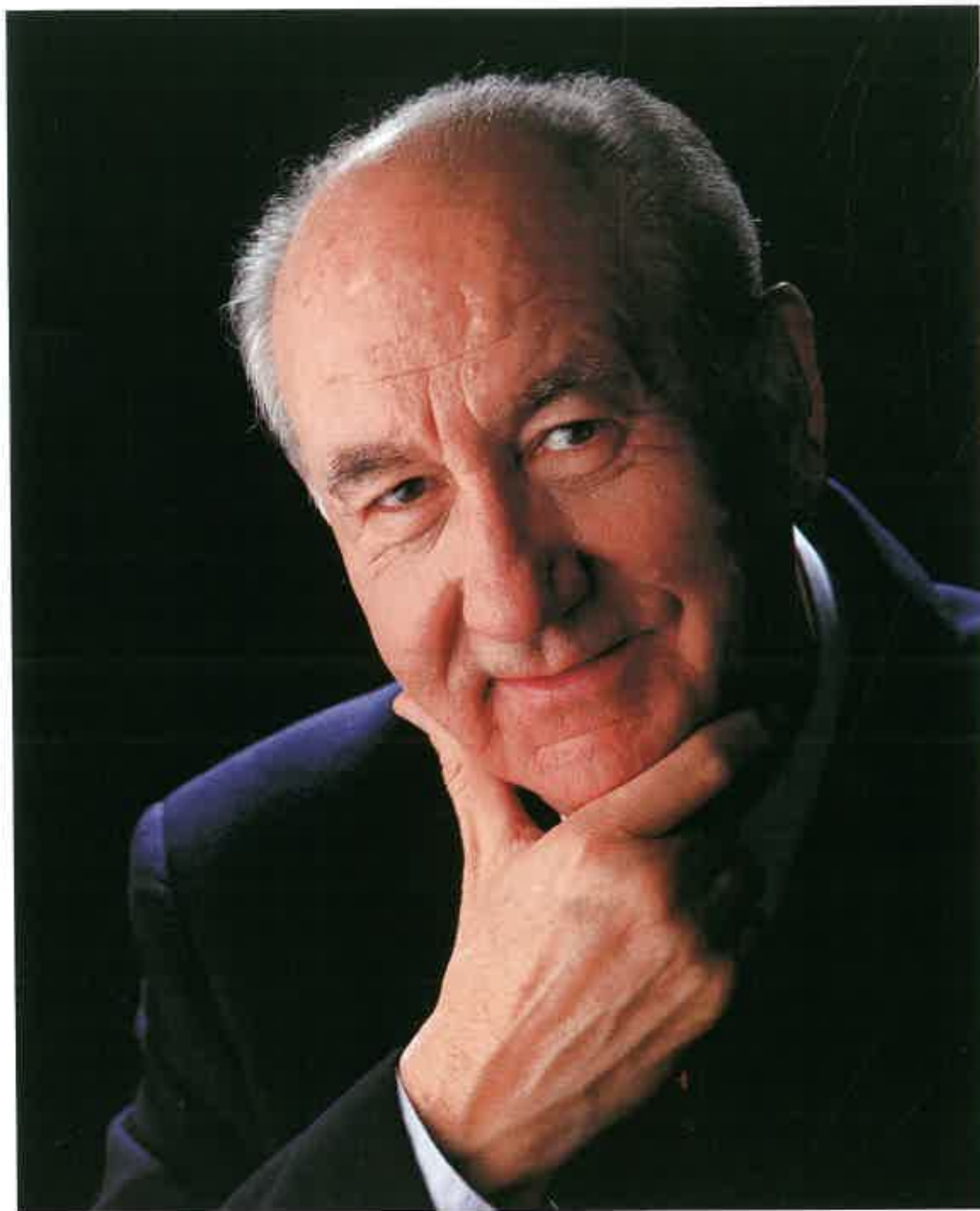
Hi ha tres elements d'especial rellevància en el tèxtil actualment: **"El color i fer bé el teixit és vital. No es volen peces llises i per tant cal saber combinar i harmonitzar bé els colors i els tons. La textura és igualment important."** Triar correctament la matèria primera és un repte del qual no es pot escapar cap fabricant: **"Comprar la matèria primera implica un risc perquè s'ha de fer molt d'hora i encara no està del tot clar què voldrà el consumidor final. A més, hem de comprar molt**

aviat per poder servir d'hora. A vegades hem fet compres equivocades però normalment preveiem el que demanarà el consumidor i si comprem la matèria primera amb antelació la podem trobar bé de preu, perquè quan tothom la sol·licita, escasseja i s'encareix." Aquest sistema topa amb un problema, l'estoc: **"Abans podies tenir molt de gènere immobilitzat i sabies que el vendries la propera temporada o l'any següent. Ara, malgrat que no podem refiar-nos d'alxò, continuem tenint un gran estoc perquè comprem d'hora per tenir molt de temps per treballar la matèria primera. El problema de l'estoc no està resolt i continua sent enorme, amb l'agreujant que si no exhaureixes ara un article, el pots haver de guardar durant 5 o 10 anys, fins que torni a estar de moda."**

Cincotex és proveïdor de grans firmes com Mango i ha optat per defugir les *boutiques* petites: **"Nosaltres venem molts metres de tela, no poca tela molt selecta i el nostre client vesteix masses de gent de classe mitja. Tal com fa la dita: 'Vesteix el pobre que t'hi faràs ric', encara que tampoc és exactament així."** Els mots de l'Alfred Besonias reflecteixen l'entusiasme de qui se sent satisfet de la tasca duta a terme i amb ganes de no aturar-se. **"He vist aparadors de botigues Mango que exposaven moltes peces de roba fetes amb telxits meus. La satisfacció i l'orgull que se sent és inexplicable i no té preu. Gairebé se't salten les llàgrimes d'alegria perquè veus que et reconeixen la feina ben feta, però en moments així no penses en els diners que hi has guanyat."** Qui ho havia de dir fa quaranta anys? **"Quan era estudiant mai em vaig imaginar que arribaria aquí. Mentre feia d'ajudant de dissenyador en una fàbrica, sentia els meus caps que parlaven dels viatges a París i Colònia i pensava que jo no ho faria mai a la vida, i ara puc dir que he voltat gairebé tot el món. Me'n sento molt orgullós."** La relació d'aquest empresari amb els seus clients és molt estreta: **"El 95% els puc considerar amics. Nosaltres som i volem continuar sent una empresa familiar per poder mantenir el caliu amb els nostres clients. Si ens féssim molt grans això no seria possible."** Com a empresa familiar, a Cincotex també podem trobar Mercè, Jordi, Mireia i Núria Besonias, fills del nostre convidat. I un lloc especial és el que es mereix la seva esposa, M. Àngels Noguera, traspasada en 1998: **"Va ser el principal pilar de tot el que he fet a la vida, en els àmbits empresarial i familiar. Sempre em va fer costat, en les èpoques bones i dolentes, i va treballar molts anys amb mi fins que van néixer els 4 fills. Per a nosaltres encara és aquí."**

A l'interior de l'empresa **"les 3 filles porten els temes de comptabilitat -proveïdors, clients, facturació, balanços, etc.-, en Jordi s'encarrega de viatjar i d'estar en contacte amb els clients, i jo em faig càrrec dels dissenys i de les compres. Al nostre costat hi ha uns col·laboradors sense els quals l'empresa no funcionaria. Dos d'ells hi són des que vaig començar, Ferran Guitart i Fèlix Vidal."**

Aquí s'acaba l'explicació de l'ahir i l'avui de l'empresa tèxtil de Sabadell. Només resta un darrer consell d'aquest empresari als seus col·laboradors: **"Que no es relaxin mai pensant que són els millors en res, que escoltin i que treballin molt, perquè cada dia és una lluita i sempre s'ha d'aprendre."**

“Trobar aparadors
de botigues on s’exposen
peces de roba fetes
amb teixits teus fa que
gairebé et saltin
les llàgrimes d’alegria
perquè veus que
et reconeixen la feina
ben feta”

Alfred Besonias - Sabadell (Vallès Occidental)